

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om fordeling af udgifterne til statsskoler og kommunale gymnasieskoler uden for København, Frederiksberg og Gentofte.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2289, fremsættelsen i tidenden sp. 3465).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Astrid Skjoldbo: Langt den største del af landets børn går som bekendt i den offentlige skole, og det er derfor helt naturligt, at interessen i det høje ting i første række samler sig om denne skoleform, men derfor kan det naturligvis alligevel være rimeligt, at man, når den offentlige skoles forhold nu er lovfæstet, også tager de private eksamensberettigede realskolers og gymnasieskolers forhold op til behandling.

Disse skoler kan i vore dage kun klare tidens krav, hvis de modtager ret store offentlige tilskud. Under behandlingen af skolelovsforslagene lovede den højtærede undervisningsminister det nedsatte folketingsudvalg at søge gennemført ændrede regler for statstilskud til disse private skoler, således at deres fortsatte eksistens sikres i samme omfang som hidtil. Det er dette løfte, forstår jeg, den højtærede undervisningsminister hermed søger indfriet.

Jeg finder det helt naturligt, at lovforslaget om statstilskud til disse private skoler gennem en række paragraffer søger at sikre, at disse skoler, såvel hvad undervisningen som det økonomiske angår, følger de regler, der nu gælder for den offentlige skole.

Det fremgår bl. a. af dette lovforslag, at den private skoles undervisning bør stå mål med den offentlige skoles, og at den, hvis den har eksamensret, mindst én gang i løbet af de sidste to år skal have ført op til eksamen, at elevtallet i klasserne ikke bør ligge væsentligt under, hvad der er normalt i de offentlige skoler, at skolen må underkaste sig såvel økonomisk som pædagogisk tilsyn fra staten, at lærerne bør have samme lønninger som i den offentlige skole og være medlem af pensionskassen og i øvrigt følge de sygelønsregler, der gælder

for de offentlige skoler, samt at skolen er pligtig til, om pladsforholdene tillader det, at modtage elever, som af den offentlige skole henvises til den. Tilskudsprocenten er foreslået forhøjet for begge skolearters vedkommende fra 66 $\frac{2}{3}$ til 80 pct. af bruttoudgiften pr. time ved de tilsvarende offentlige skoler i de tre hovedstadskommuner, dog således at tilskuddet ikke kan overstige 80 pct. af skolens bruttoudgifter. Såfremt der til en realskole eller en gymnasieskole er knyttet almindelige hovedskoleklasser, kan disse efter forslaget få tilskud efter reglerne for tilskud til friskolens hovedskoleklasser.

De private real- og gymnasieskoler har også ønsket at blive ligestillet med en række andre skoleformer, f. eks. højskoler, med hensyn til at kunne opnå statslån såvel til nybygninger som til forbedringer og køb af skolebygninger samt til større anskaffelser af inventar. Også dette ønske imødekommer lovforslaget. Det er sikkert også nødvendigt, at der bliver denne adgang til statslån, hvis disse skoler nogenlunde skal tilfredsstille de krav, man i dag bør kunne stille til undervisning af børn og unge.

Jeg betragter det som en fordel, at der gennem lovforslaget skabes mulighed for, at en privatejet skole kan overgå til at blive en selvejende institution.

Jeg tror, at dette lovforslag vil blive hilst med glæde af de private real- og gymnasieskolers kredse. Vedtages det, er der skabt en rimelig mulighed for, at disse skoler fortsat kan bestå, og jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til villig behandling i det høje ting.

Det næste lovforslag omhandler fordelingen af udgifterne til stats- og kommunale gymnasier uden for de 3 hovedstadskommuner, København, Frederiksberg og Gentofte. Den måde, hvorpå staten hidtil har ydet tilskud til driften af kommunale gymnasier uden for København, har ikke været tilfredsstillende, i hvert fald set med de kommuners øjne, der har oprettet og driver et kommunalt gymnasium. Det har langt bedre kunnet betale sig at søge at bevæge staten til at oprette et gymnasium i det pågældende område, thi i så fald kunne en kommune gratis sende sine børn til stats-skolen. Hvis det derimod var et kommunalt gymnasium, måtte kommunen selv betale halvdelen af udgifterne. Det er denne